Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 19 (803) * joi 11 mai 1961 * 8 pagini 30 bani

Pășim în al cincilea deceniu de existență a partidului însuflețiți de obiectivul măreț al desăvîrșirii construcției socialiste în țara noastră. Sub conducerea sa încercată, poporul muncitor va făuri victoria deplină a socialismului și comunismului în scumpa noastră patrie!

(Din raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la adunarea festivă organizată cu prilejul aniversării a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia).

ADUNAREA FESTIVĂ ORGANIZATĂ CU PRILEJUL ANIVERSĂRII A 40 DE ANI DE LA CREAREA PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA

Luni după-amiază, în sala Palatului R. P. Romîne, a avut loc adunarea festivă organizată cu prilejul aniversării a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia.

Marea sală avea un aspect sărbătoresc. Pe fundalul scenei, de o parte și de alta a medalionului cu portretele dascălilor clasei muncitoare internaționale — Marx, Engels, Lenin — erau înscrise datele festive: 1921—1961. Dedesubt, între drapele roșii și tricolore era scris: „40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia".

În sală se aflau numeroși membri de partid din ilegalitate din toate regiunile țării, primii secretari ai comitetelor regionale ale P.M.R., conducători ai organizațiilor de masă și instituțiilor centrale, președinții sfaturilor populare regionale, fruntași în producție din industrie și agricultură, militari ai forțelor noastre armate, oameni de știință și cultură.

Erau de față șefii misiunilor diplomatice ale țărilor socialiste acreditați în R. P. Romînă.

Primiți cu puternice aplauze și urale, la masa prezidiului iau loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, precum și Gheorghe Stoica, Mihail Cruceanu, Mihail Macovei, Constantin Mănescu — participanți la primul Congres al Partidului Comunist din Romînia, P. Constantinescu-Iași, Iancu Olteanu, Constantin Țiulescu, veterani ai mișcării muncitorești din țara noastră, membrii Comitetului Central al P.M.R.

Adunarea festivă a fost deschisă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central al P.M.R.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, rostind raportul la adunarea festivă.

În ovațiile asistenței a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, care a prezentat raportul: „40 de ani de luptă sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului".

Urmărit cu deosebită atenție, raportul a fost subliniat în repetate rînduri de aplauzele puternice și îndelungate ale asistenței.

După încheierea raportului, minute în șir în sală răsună urale și ovații. Se aud lozincile: „Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej!", „Trăiască detașamentul de frunte al mișcării comuniste internaționale — Partidul Comunist al Uniunii Sovietice!", „Trăiască unitatea lagărului socialist și a mișcării comuniste internaționale!", „Trăiască pacea în întreaga lume și cei ce luptă pentru ea!".

Pe adresa C.C. al P.M.R. au sosit numeroase telegrame de salut din partea organizațiilor de partid, colectivelor de oameni ai muncii din întreprinderi industriale, unități socialiste din agricultură, instituții, organizații obștești.

De asemenea s-au primit numeroase telegrame și mesaje de salut din partea partidelor comuniste și muncitorești frățești.

În aplauzele entuziaste ale miilor de participanți la adunare, se dă citire telegramei sosite din partea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

În sală răsună puternice urale pentru marele partid făurit de Lenin — P.C.U.S. — pentru Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Hrușciov.

Tovarășul N. Ceaușescu a mulțumit tuturor colectivelor care au trimis telegrame de felicitare conducerii partidului și le-a urat noi succese în activitatea de construcție a socialismului în țara noastră. El a transmis mulțumiri tuturor partidelor comuniste și muncitorești frățești pentru mesajele trimise, care constituie o expresie a unității și solidarității mișcării comuniste internaționale.

Adunarea ia sfîrșit într-o atmosferă de mare entuziasm. Nu contenesc uralele și ovațiile pentru Partidul Muncitoresc Romîn, pentru Comitetul său Central, pentru unitatea de nezdruncinat a țărilor lagărului socialist și a mișcării comuniste internaționale, pentru triumful cauzei păcii în lume.

În sală răsună înălțător, intonat de întreaga asistență, imnul de luptă al clasei muncitoare din întreaga lume — „Internaționala".

Instituirea medaliei jubiliare „40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia"

La propunerea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Consiliul de Stat al Republicii Populare Romîne a instituit medalia jubiliară: „40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia".

Medalia se conferă membrilor de partid din ilegalitate, precum și altor membri de partid cu activitate îndelungată, care au adus o contribuție însemnată în construcția de partid și de stat.

Medalia este din metal aurit. Pe o față are stema Partidului Muncitoresc Romîn, în partea de jos aflîndu-se inscripția: „1921—1961". Pe cealaltă parte se află o ramură de lauri și inscripția: „40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia". Panglica medaliei este din mătase roșie și are 4 dungi galbene longitudinale.

În ierarhia decorațiilor, locul medaliei „40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia" este înaintea medaliei „Eliberarea de sub jugul fascist".

De gardă la locuri istorice

La locurile istorice din țară legate de lupta partidului au făcut de gardă ieri numeroși tineri și pionieri. La Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie" din Capitală, în jurul monumentelor eroilor clasei muncitoare, au făcut de gardă tineri muncitori de la ateliere.

Aproape 20 de tineri muncitori fruntași, ingineri și elevi fruntași la învățătură din Ploiești au făcut de gardă la placa comemorativă așezată pe locul unde în 1922 s-a ținut al II-lea congres al P.C.R. și la placa comemorativă care amintește luptele eroice ale petroliștilor din 1933.

Programe festive ale artiștilor amatori

Pe estradele din piețele și parcurile Capitalei, la Bacău, Timișoara, Brașov, Suceava, Oradea și în alte orașe ale țării au avut loc ieri spectacole festive închinate aniversării partidului, prezentate de formațiile fruntașe la faza regională a celui de-al 6-lea concurs pe țară al artiștilor amatori. Programele au fost urmărite de zeci de mii de oameni ai muncii. La Suceava, unde întrecerea formațiilor de artiști amatori a durat 6 ore, au participat peste 10.000 de spectatori. La Brașov spectacolele au fost urmărite de peste 20.000 de oameni ai muncii.

Nepoții eroilor Griviței Roșii

Pionierii din raionul Grivița Roșie, copiii și nepoții muncitorilor ceferiști, ai celor care în anul 1933 au înscris pagini de vitejie în lupta împotriva regimului burghezo-moșieresc, s-au întîlnit duminica trecută într-o adunare festivă închinată împlinirii a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia.

Începe adunarea. Tovarășul Vasile Apostol, secretar al Comitetului raional de partid, le vorbește copiilor despre înființarea, acum 40 de ani, a Partidului Comunist din Romînia, despre lupta comuniștilor pentru cauza clasei muncitoare. „Voi, copii, a spus tovarășul Vasile Apostol, vă bucurați azi de minunate condiții de viață și învățătură. Numai în raionul nostru, s-au dat în folosință în acest an școlar opt școli mari și luminoase. Să căutați să prețuiți jertfa și sacrificiul luptătorilor comuniști. Învățînd tot mai bine, dovediți recunoștință față de părintele drag — partidul". Pe fețele pionierilor care aplaudau îndelung se putea citi bucuria și fericirea. Ei au înmînat apoi tovarășului secretar albumul-ștafetă al pionierilor din raionul Grivița Roșie. Aci sînt cuprinse aspecte din activitatea pionierilor închinată aniversării partidului.

A urmat un frumos program artistic, cuprinzînd poezii și cîntece dedicate partidului nostru drag.

★

Asemenea adunări pionierești festive au avut loc și în celelalte raioane ale Capitalei. Pretutindeni au răsunat glasurile de recunoștință și dragoste ale copiilor față de acel care le-a creat o viață fericită: partidul.

La Palatul pionierilor

Duminică dimineața, la Palatul pionierilor din Capitală s-au adunat peste 1.500 de pionieri din școlile raionului Lenin, la adunarea festivă închinată celei de a 40-a aniversări a înființării Partidului Comunist din Romînia.

Goarnele și tobele anunță începutul festivității. Tovarășul Paul Cojocaru, prim secretar al Comitetului raional P.M.R., în cuvinte emoționante, le vorbește copiilor despre neuitata zi de 8 mai 1921, cînd în patria noastră a luat ființă acel ce ne ocrotește și ne conduce neobosit — partidul drag.

Pionierele Hariga Olimpia și Berindei Aurora înmînează apoi tovarășului prim-secretar albumul-ștafetă în care pionierii din raion au scris despre acțiunile organizate în cinstea glorioasei aniversări.

Noi pionieri în promoția „40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia". Ei au primit cravatele roșii la monumentul lui Vladimir Ilici Lenin, din fața măreţului palat al Casei Scînteii

Din viața pionierească

Fiecare știe ce are de făcut

După discuția cu ceilalți pionieri din colectivul de conducere al detașamentului, Mînea Vasile, președintele unei grupe de pionieri din clasa a IV-a A, a plecat cam îngîndurat. De obicei, activitatea din grupa lui era socotită ca fiind bogată, interesantă; adeseori fuseseră lăudați. Și totuși, Vasile era nemulțumit de ceva. Ce reprezintă acel „ceva" nici el nu știe prea bine. Astăzi s-a hotărît în colectivul de conducere al detașamentului ca fiecare pionier, fiecare membru din grupă să aibă sarcini concrete. Acest lucru îl știa și Vasile. Doar la el în grupă fiecare pionier răspunde de cîte ceva. Și totuși... Colectivul de conducere a discutat nu atît despre sarcinile concrete ale pionierilor cît, mai ales, ca sarcinile ce le sînt date pionierilor să se potrivească dorințelor lor, priceperii lor. Pionierii grupei sale au, fiecare, sarcina cea mai potrivită? Și-amintește de Nica Ion. Ce-i place mai mult lui Ionel? Să joace șah, să organizeze mici competiții... Și el, Vasile, președintele de grupă, i-a dat într-un timp să răspundă de... îngrijirea florilor. Așa s-a întîmplat și cu Călin Aurelia căreia, într-o vreme, i-a dat să se ocupe de gazeta de perete. Ii plăcea Aureliei să cînte, să recite poezii și el, poftim, gazeta de perete !...

După cele aflate, discuția pe care a organizat-o în grupă i-a folosit și mai mult lui Vasile. Le-a spus pionierilor ce sarcini are grupa de îndeplinit și i-a întrebat apoi, pe fiecare în parte, ce anume ar dori să facă. Călin Aurelia a fost prima care a luat cuvîntul; ea a venit cu o inițiativă bună : să se ocupe de trei pioniere din clasa a III-a (Coman Elena, Iacob Viorica și Dojan Elena) pe care s-a angajat să le învețe cîntece și poezii. Aurelia și-a îndeplinit bine sarcina. Nica Ion s-a angajat apoi să organizeze un campionat de șah al grupei, sarcină pe care și el a îndeplinit-o cu multă sîrguință.

Un alt exemplu. Roiban Ion, unul din pionierii cei mai buni la învățătură din grupă, își ajuta colegii la învățătură. Dar azi ajuta unuia, mîine altuia... În adunarea de grupă, Roiban a propus să stea în bancă cu Stanciu Victor. Pe trimestrul întîi majoritatea mediilor lui Stanciu au fost de 5 și 6. Pe trimestrul al doilea, după ce a învățat împreună cu Roiban, mediile lui s-au schimbat. La limba romînă a obținut media 7, (5 pe primul trimestru) la geografie are media 8, (5 pe primul trimestru). Stanciu nu a copiat de la Roiban lecțiile, ci a învățat cum trebuie să... învețe, cum să-și planifice timpul. „Acum a prins aripi, zice în glumă, uneori, Roiban, și știe să zboare și singur". Abia acum Roiban se ocupă de un alt elev.

Că activitatea grupei este bogată, ne-o spune și un alt fapt semnificativ. În grupă sînt 11 pionieri. Șase au primit „Carnetul pionierului". Și, toți șase, în aceste zile, au îndeplinit o ultimă condiție în vederea primirii distincției pionierești: aceea a plantării puieților.

Nu peste mult timp, și pe pieptul lor vor străluci distincțiile pionierești.

Casa de copii, „30 Decembrie", Sinaia

S. ȘTEFAN

Micii naturaliști de la Școala de 7 ani nr. 162 din Capitală. Iată-i cu cîta plăcere îngrijesc plantele de pe lotul școlar.

Concursul cultural artistic

Cîntînd bucuria vieții noi

Căminul cultural „Horia, Cloșca și Crișan". Astăzi s-au adunat aici pionieri și școlari din mai multe comune și sate. E faza intercomunală a Concursului cultural-artistic.

Cortina s-a ridicat. Pionierii Școlii de 7 ani din Sînnicolau interpretează cîntecul „Peste plaiurile țării". Pentru concurs ei au mai pregătit și „Republică, măreață vatră", „Țara mea, slăvită glie" și altele. Cu cîtă dragoste s-au pregătit... Aniversarea a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia i-a însuflețit pe toți. Cîntecele lor iți vorbesc cu bucurie despre realizările pe care, prin grija partidului, le cunosc astăzi satele și orașele patriei.

Încep dansurile. Aplauzele nu mai contenesc. Dansatorii din Ateas, Bicaciu și Cefa sînt „nevoiți" să reapară de cîteva ori în fața cortinei. Frumos s-au prezentat și recitatorii, soliștii vocali, brigada de agitație.

Faza intercomunală a Concursului cultural artistic, care a avut loc în comuna Cefa, raionul Salonta, regiunea Crișana a fost o acțiune pionierească reușită. Cîntecele pionierilor romîni și maghiari ca și activitățile lor au arătat bucuria vieții noi, copilăria lor fericită.

AUREL ANASTASIU
activist al Comitetului raional U.T.M. Salonta

Rezultate frumoase

La căminul cultural din comuna Răpeni, raionul Săveni, regiunea Suceava s-a desfășurat de curînd faza intercomunală a Concursului cultural-artistic. Peste 250 de pionieri și școlari din comunele Mihălășeni, Movila Ruptă, Manoleasa, Volovăț și Ripiceni au participat la concurs. De dimineață pînă seara, pe scena căminului cultural s-au perindat formațiile micilor artiști. Spectatorii au admirat și au aplaudat îndelung pe micii dansatori de la Școala de 4 ani din Ripicenii Vechi, precum și corul pionierilor de la Școala de 7 ani Mihălășeni. La fel de apreciată a fost și brigada artistică de agitație din clasele a III-a și a IV-a de la Școala de 7 ani din Manoleasa, care a prezentat un emoționant program pe tema „Iți mulțumim, partid iubit".

O măiestrie deosebită în interpretarea cîntecelor din folclor au dovedit-o solistele vocale Ignat Filotea și Luchian Paraschiva, de la aceeași școală. Juriul concursului a apreciat formațiile artistice numite mai sus precum și pe cele două soliste, clasificîndu-le pe locul I. Ele se vor prezenta la faza raională.

C. GRADINARU
instructor de pionieri. comuna Manoleasa-Volovăț, raionul Săveni, regiunea Suceava

Succese binemeritate

Formațiile cultural-artistice de la Școlile de 7 ani din Văliug și Secu precum și de la Școala de 4 ani din Cuptoare au participat de curînd la faza intercomunală a Concursului cultural-artistic. Din nou cortina se ridică. Pe scenă, o nouă formație. În minunatele costume bănățene, 60 de copii formează corul școlii din Văliug. Vocile lor calde răsună în toată sala. Cîntece ca „Republică măreață vatră", „Părinte drag, partid iubit" și altele sînt interpretate minunat de către copii. La un nivel artistic destul de ridicat s-a prezentat și echipa de dansuri a Școlii de 7 ani din Secu, scoțînd în evidență specificul satului atît în interpretare cît și în ceea ce privește costumele. Aplauze îndelungate au izbucnit în sală. Vioiciunea și sprinteneala micilor dansatori din clasele I-a—a IV-a de la Școala de 4 ani din comuna Cuptoare, i-au impresionat pe spectatori. Apoi, pionierul Spătaru Vasile din clasa a V-a din comuna Văliug a recitat cu multă însuflețire poezia „Partidului" de A. Toma. Și el a fost apreciat și aplaudat de către spectatori.

Prof. EUGENIA BUTNARU
Școala de 7 ani Văliug-Reșița, regiunea Banat

Interviul nostru

— Pentru obținerea distincțiilor, printre celelalte condiții, pionierii trebuie să planteze și cel puțin doi puieți. Tovarășă instructoare, am vrea să ne spuneți ce au făcut pionierii de la Școala de 7 ani nr. 1 din Reșița pentru aceasta?

— Activitatea pionierească interesantă și bogată pe care o desfășoară pionierii unității noastre le-a dat posibilitatea să-și îndeplinească multe condiții pentru obținerea distincțiilor pionierești. La începutul primăverii am mers la Ocolul Silvic și am cerut să ni se repartizeze o parcelă pentru plantat puieți. Și am primit. Ziua fixată pentru această acțiune era într-o duminică dimineață. Pe dealul de la marginea orașului pionierii au făcut gropi, au plantat aproape 200 de puieți. Mai mult, în zilele următoare Radu Stela, Nicula Mihai și Rusinov Anton au mers din nou acolo să cerceteze dacă s-au prins, dacă este nevoie ca unii puieți să fie înlocuiți.

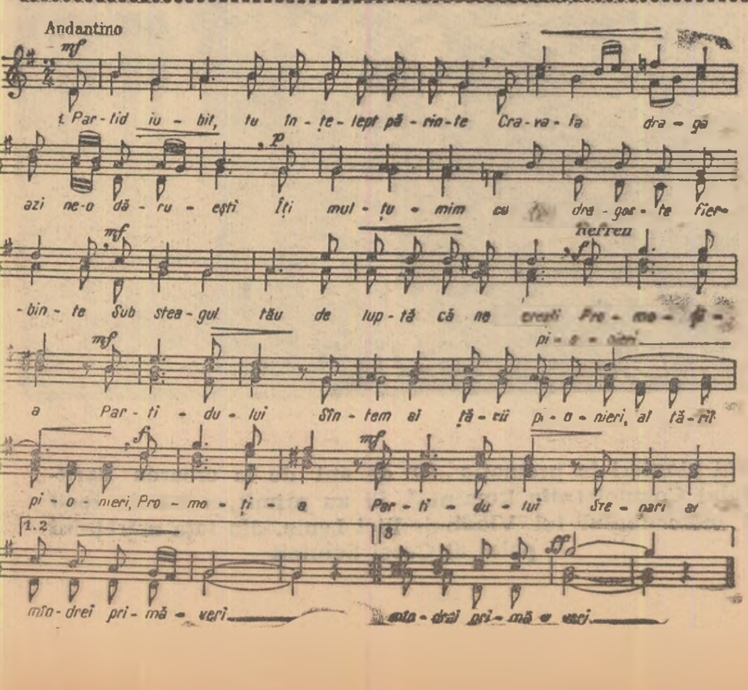
— Și ce au constatat?

— Toți pionierii au lucrat bine. Puieților plantați de ei le „merge bine". Tot atunci președintele unității a propus ca acești puieți să fie îngrijiți de unitatea noastră în continuare. Propunerea a fost primită cu bucurie și ea face parte acum din programul de activități.

Vreau să mai adaug că acțiuni interesante organizăm deseori și că participînd la ele pionierii își îndeplinesc condițiile pentru obținerea distincțiilor pionierești.

GETA COSTIN

Cravata roșie

Cîntec dedicat pionierilor din promoția „40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia".

Muzica: CONSTANTIN PALADE
Versuri: EMIL GONCIU

Partid iubit, tu, înțelept părinte,
Cravata dragă azi ne-o dăruiești.
Îți mulțumim cu dragoste fierbinte
Sub steagul tău de luptă că ne crești.

Refren:

Promoția partidului
Sîntem ai țării pionieri
Promoția partidului
Stegari ai mîndrei primăveri.

Atîtea bucurii, dorinți și vise
Cravata poartă-n faldul mătăsos.
Tot înainte, porțile-s deschise,
Spre viitorul larg și luminos.

Vom învăța cu rîvnă arzătoare
Și piedicile-n drum le-om birui.
Iar peste ani, în orice încercare
Promoția partidului vom fi.

Să înveți un nou cîntec pionieresc este o adevărată plăcere!

Pionierii au sărbătorit ziua de 8 Mai prin acțiuni deosebite

În vizită la o casă memorială

Zilele trecute, un grup de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 3 din Timișoara au vizitat casa memorială a luptătoarei comuniste „Ocsko Terezia" din Ciarda Roșie. Pionierii au rămas adînc impresionați de cele povestite de mama eroinei. Ea le-a vorbit despre viața și lupta comuniștilor pentru fericirea poporului, pentru o viață liberă.

La plecare, pionierii s-au fotografiat cu mama eroinei, în fața casei memoriale.

O excursie reușită

„Căutăm să îndeplinim povețele partidului, să învățăm cît mai bine", așa își încheie scrisoarea adresată redacției pioniera Pop Monica, din clasa a VI-a A de la Școala de 7 ani nr. 1, Aiud. Pionierii fruntași din clasele a VI-a și a VII-a au organizat în timpul vacanței de primăvară o excursie de 10 zile prin țară, vizitînd orașele Cluj, Vatra Dornei, Iași, Bicaz, Roman, București și Brașov. Minunatele peisaje, uriașele șantiere de construcții, mărețele realizări ale oamenilor muncii în anii regimului democrat popular vor rămîne de neuitat pentru ei.

Albumul-ștafetă

Unitățile de pionieri din orașul Reșița au alcătuit un album ștafetă. Fotografiile din album reprezintă cele trei școli construite în ultimii ani în oraș, altele vorbesc despre grija pionierilor pentru păstrarea și îngrijirea bunului obștesc, iar altele despre viața cultural-artistică și sportivă a unităților de pionieri din oraș.

Acțiuni ale pionierilor din regiunea Iași

„Țara noastră ieri și azi" este tema unei adunări pe care au ținut-o nu de mult pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Tanacu, raionul Vaslui.

Pionierii din raionul Vaslui au plantat în primăvara acestui an 56.000 de puieți. Printre pionierii care s-au evidențiat în această acțiune sînt cei din comuna Lipovăț și din comuna Băcăoani. Ei au plantat 7.000 de puieți și respectiv 9.000 de puieți.

La întîlnirile pe care le-au avut pionierii de la Școala medie din Hîrlău cu activiști de partid și de stat, ei au aflat multe lucruri despre lupta Partidului Comunist din Romînia în ilegalitate, despre eroii clasei muncitoare.

Victoria, Onești, Lucăcești, Uricani, Săvinești sînt orașe noi, apărute pe harta patriei noastre în anii regimului de democrație populară. Despre aceste orașe au aflat multe lucruri interesante, la adunarea pe care au ținut-o, pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Popricani. Ca materiale ajutătoare, ei au folosit fotomontaje și fotografii din aceste localități, precum și materiale apărute în presă.

Pionierii din comuna Cîrpiți au ținut de curînd o adunare cu tema: „Satul nostru ieri și azi". Cu acest prilej, președintele gospodăriei agricole colective din comună le-a vorbit pionierilor despre viața nouă a colectiviștilor.

Pionierii din comunele Flămînzi și Nicolae Bălcescu au pornit întrecerea pentru cea mai frumoasă stradă. Ei muncesc cu drag la înfrumusețarea străzilor pe care locuiesc.

Școala nouă

Nu de mult s-au mutat în școala nouă. Ce bucurie a fost atunci! Și nu numai pentru școlari. Tot satul a venit la inaugurare, pînă și cei mai bătrîni. I-a prins mirarea cînd au vizitat școala și au văzut clasele mari și luminoase, coridoarele largi, laboratorul de fizico-chimie, camera pionierilor...

— Oare aici or să învețe fiii și nepoții noștri? se întrebau uimiți.

Feciorii foștilor analfabeți sau ai celor care în trecut abia au apucat să urmeze cîteva clase, și acelea nu în școli adevărate, ci prin case răzlețe sau într-o școală neîncăpătoare, învață astăzi într-un adevărat palat. Bucuria copiilor nu mai cunoaște margini, iar pentru a mulțumi partidului drag pentru copilăria lor fericită, se străduiesc să fie în primele rînduri, să învețe pentru a deveni mîine demni urmași ai constructorilor de azi. În catalogul clasei a VII-a, în dreptul numelui lui Ștefan Silvia sau Mardare Aspazia, sînt numai note bune. La fel și în celelalte clase. Pionierii își îngrijesc cu drag noua școală, ca pe un dar de preț. În fața au amenajat o grădiniță cu ronduri de flori, iar în curte un teren sportiv. Ți-e mai mare dragul să înveți la noua școală de 7 ani din comuna Stăuceni, raionul Botoșani, regiunea Suceava.

KELNER GEORGETA

Sînt gata întotdeauna

O faptă pionierească

O zi călduroasă, cu cerul senin. De-abia sunase clopoțelul de ieșire. Era ora 11. Curtea școlii fremăta de jocurile copiilor. Deodată, dinspre șosea, un grup de pionieri alergară spre școală strigînd: „Foc! Foc în pădure!" Această veste se răspîndi ca fulgerul printre copii. Lăsară joaca și privirile tuturor se îndreptară spre pădure.

— Să mergem și noi! strigară pionierii.

Porniră împreună cu sătenii care grăbeau să stingă focul. Duceau în mîini securi, sape, hîrlețe, greble. La locul incendiului se muncea de zor pentru oprirea extinderii focului. Pionierii, care de-abia sosiseră, au rămas surprinși cînd printre săteni și pompieri i-au întîlnit pe pionierii detașamentelor 2, 4 și 6 care învățau după-amiaza. Veniseră și ei direct în pădure, cu părinții... Doar cîteva explicații și munca a început în ordine. Unii pionieri săpau terenul pentru izolarea și oprirea focului; alții stingeau buturugile aprinse aruncînd pămînt peste ele. Focul a fost localizat în scurt timp. Oamenii au pornit înapoi spre sat. Rămăseseră doar pompierii pentru a cerceta buturugile care încă mai fumegau și trebuiau stinse. Pionierii s-au hotărît să-i ajute. Pentru acest lucru era nevoie de apă. La 150 m depărtare, exista o fîntînă. Dar nu erau găleți. N-a trecut mult timp și 40 de găleți au și fost aduse de pionieri. Ei s-au apucat să aducă apă.

Felul în care pionierii din Bălănești au dat ajutor la stingerea incendiului din pădure a fost apreciat de toți sătenii.

Bravo, copii!

Prof. VALERIAN IONICI
Școala de 7 ani, com. Bălănești, raionul Tg. Jiu.

Fruntași la învățătură

TEODORESCU MARIA
cl. a III-a, Școala medie „Vasile Roaită", raionul Rm. Vîlcea, regiunea Argeș

IOINOVICI ADRIAN,
cl. a IV-a, Școala de 7 ani nr. 5, Piatra Neamț, regiunea Bacău

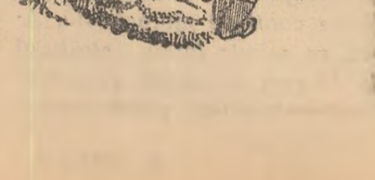
Fier vechi pentru oțelăriile patriei

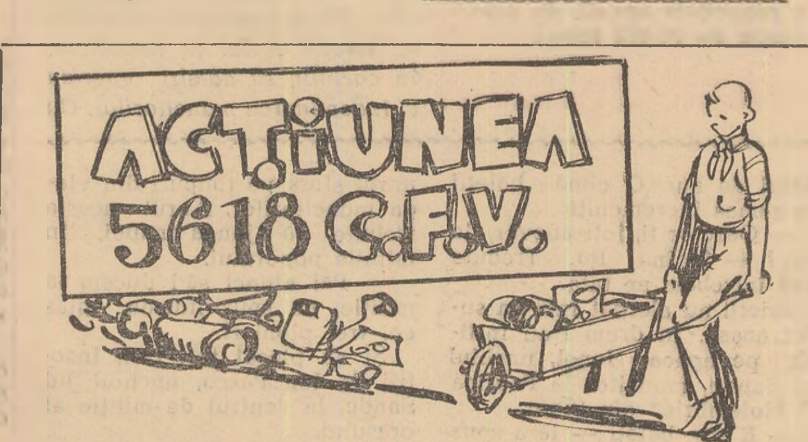
În cinstea împlinirii a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia, pionierii claselor a V-a, a VI-a și a VII-a, de la Școala de 7 ani din comuna Pietroiu, raionul Fetești, regiunea București, au participat la acțiunea de strîngere a fierului vechi. În urma acestei acțiuni s-au strîns 5.000 kg de fier vechi. S-au evidențiat detașamentul nr. 3, care a adunat cantitatea de 1.500 kg și detașamentul nr. 4, cu 750 kg. Pionierii Adam Ștefania, Dima I. Vasile, Petre Constantin, Dima I. Milica din detașamentul nr. 3 și Culică M. Vasile, Dobre Eugen și Rotoreanu Gheorghe din detașamentul nr. 5, au fost printre cei mai harnici.

Vești din regiunea Galați

Pionierii de la Școala medie „Vasile Alecsandri" din orașul Galați au amenajat un parc dat în îngrijirea lor. De asemenea, ei îngrijesc grădina din curtea școlii. Au vizionat filme în colectiv, au participat la cîteva excursii în care au cunoscut noi realizări ale partidului.

Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 1 din comuna Găgești, raionul Panciu, s-au angajat ca în acest trimestru să nu obțină nici o notă sub 7. Constantinescu Liliana, Bocoșanu Victor, Stancu Ana, pionieri fruntași la învățătură îi ajută pe colegii lor pentru realizarea acestui angajament.

Într-una din zile, în clasa a VII-a B de la Școala medie „Frații Buzești" din Craiova a apărut un afiș pe care cineva pictase cu multă migală: „Atenție! Atenție! Participați cu toții la acțiunea 5.618 C.F.V. Întîlnirea, sîmbătă, 11 martie 1961, ora 16 în curtea școlii. Veniți cu cărucioare și cu roabe". În ziua stabilită, la orele 16 fix, în curtea școlii erau prezenți toți cei 31 de pionieri din detașament. Mărgărit Teofila, președinta detașamentului, cercetîndu-i cu privirea și citind pe fața fiecăruia nerăbdarea cu care așteptau, spuse:

— Pornim îndată! Acțiunea 5.618 C.F.V. începe! Fiecare grupă va trebui să colinde străzile din cartier și să strîngă cît mai mult fier vechi!

În jurul orei 17, pe poarta școlii puteai vedea intrînd cărucioare și roabe încărcate doldora cu fier vechi. În curînd, mîinile copiilor ridicară în curte un „munte" de fier vechi de peste 1.200 kg. Mărgărit Teofila așteptă pînă se descărcă și ultimul cărucior apoi scoase din buzunarul pardesiului o scrisoare pe care începu s-o citească cu voce tare.

Scrisoarea sosise cu cîteva zile înainte de la Eroul Muncii Socialiste, Ștefan Tripșa, care cu puțină vreme în urmă fuse se oaspetele de onoare al unității lor. Tovarășul Ștefan Tripșa îi vestea pe pionieri că siderurgiștii de la Hunedoara au elaborat în cinstea unității lor o șarjă a prieteniei, șarja 5.618 C.F.V. (C.F.V. înseamnă colectarea de fier vechi). După ce Teofila termină de citit, scrisoarea trecu din mînă în mînă.

Vestea că în unitate a sosit o scrisoare de la Hunedoara s-a răspîndit ca fulgerul. A doua zi, în toate detașamentele au apărut afișe pe care mîini dibace au scris: „Acțiunea 5.618 continuă! Să ducem la Hunedoara un vagon de fier vechi!".

Și de atunci, grămezile de fier vechi din curtea școlii cresc continuu. În curînd, cei mai merituoși pionieri din unitate vor pleca într-o excursie la Combinatul Siderurgic de la Hunedoara. Și fiecare pionier e stăpînit de dorința de a putea spune siderurgiștilor hunedoreni: „În vagonul de fier vechi care ne-a însoțit se găsește și fierul vechi strîns de mine". Dar pentru ca să poată spune acest lucru, fiecare pionier va trebui să învețe în așa fel încît pînă în ziua plecării să nu obțină nici o notă mică.

„Acțiunea de colectare a fierului vechi continuă în fiecare detașament.

RADU POPA

DIN NOUL PEISAJ AL PATRIEI

Străzi largi, blocuri noi, parcuri minunate... Unde se găsesc acestea? În oricare oraş al patriei noastre, devenită cu adevărat un şantier al construcţiilor. Fotografia reprezintă un aspect al noilor blocuri date în folosinţă oamenilor muncii din Craiova.

Noul magazin universal sătesc din comuna Slobozia-Mîndra, raionul Tr. Măgurele, regiunea Bucureşti.

Pompele nu s-au oprit...

Cu capul în piept şi gulerele hainelor ridicate, cei doi oameni înaintau anevoie. Scara pe care o duceau cu ei devenea parcă tot mai grea, iar încălţămintea li se înfunda cu fiecare pas în mîzga lipicioasă a arăturilor.

— O fi în partea cealaltă, poate? rupse tăcerea unul dintre ei, saltînd capul.

N-auzi însă răspunsul: o pală de vînt rece ca gheaţa îl plesni peste faţă oprindu-i răsuflarea. Gemînd şi urlînd sălbatic, vîntul sufla cu ace de gheaţă, tot mai înverşunat, să-i dea la pămînt. O clipă încetineau mersul, îşi acopereau faţa cu mîinile să-şi tragă răsuflarea şi porneau iar. De cît timp mergeau aşa, cercetînd reţeaua electrică, de la stîlp la stîlp? De aproape o oră, poate şi mai mult... Era trecut de miezul nopţii cînd primiseră telefon de la staţia de pompare:

— S-a întrerupt curentul!... Vîntul a rupt linia electrică... s-au auzit, la telefon, îngrijorătoare, cuvintele mecanicului de la staţia de pompare.

S-a oprit curentul... Asta înseamnă că, dacă în timp de două ore nu se restabilea linia, urma să se epuizeze rezerva de apă. Să se oprească pompele, să nu mai aibă cu ce să alimenteze uzina. Să se oprească în loc mersul mosoarelor încărcate cu aurul alb al relonului. Dar cine se încumetă să repare noaptea, pe furtună, reţeaua de curent de înaltă tensiune? O greşeală mică, şi omul cade străfulgerat.

„N-or să se oprească!" şi-au spus cu hotărîre cei doi comunişti, muncitorul electrician Vasile Popa şi Traian Vizitiu, cînd au fost chemaţi la telefon. Nu socoteau că vor da uşor de locul rupturii... Totuşi, acum li se păru drumul o veşnicie! Frămîntau pămîntul de peste o oră — maşina rămăsese undeva, pe şosea — şi nu descoperiseră încă nimic. Şi vîntul bătea tot mai tare, iar oboseala le îngreuna picioarele. Trebuia să se grăbească. Incă o oră... şi rezerva de apă s-ar fi terminat! S-ar fi oprit pompele! Nu, aceasta nu trebuia să se întîmple!

Cu lanterna într-o mînă, electricianul din faţă, comunistul Traian Vizitiu, cercetează atent drumul firelor. „Uite, aici!" strigă el deodată, însufleţit, săgetînd întunericul cu fîşia de lumină izvorîtă din lanternă.

Cercetă ruptura. Proptiră scara în pămînt. Vasile Popa rămase jos s-o sprijine cu braţele, iar Traian Vizitiu, cu patentul şi materialul necesar în mînă, urcă cu repeziciune scara. Ghici numaidecît ce se întîmplase: căzut de pe izolatorul de porţelan, firul făcuse scurt-circuit, se rupsese în două. Din cauza vîntului.

Curînd, linia fu restabilită. Dacă n-ar fi fost întunericul, pe faţa celor doi muncitori de la uzina de fire şi fibre sintetice de la Săvineşti s-ar fi putut citi osteneală, dar şi mîndria că-şi făcuseră datoria. Acolo, la uzină, inima pompelor de apă bătea în continuare, pulsînd „sîngele" încărcat cu hidrogen, fără de care nu pot lua naştere firele strălucitoare de relon.

Dîrzenia şi hotărîrea lor au învins. Pompele nu s-au oprit...

AI. DINU IFRIM

Ce e nou la Borzeşti

Combinatul chimic de la Borzeşti, construcţie gigantică a regimului nostru democrat popular, ia o amploare tot mai mare. Constructorii au dat recent în folosinţă, înainte de termen, o nouă secţie în care se va produce plastifiant pentru industria maselor plastice, a lacurilor şi vopselelor. Curînd vor mai intra în funcţiune şi alte secţii, la care se lucrează montajul utilajelor. Iar la uzina de policlorură de vinil, lucrările sînt, de asemenea, înaintate. Noua uzină va avea o capacitate anuală de producţie de 36.000 tone!

Acasă la Gheorghe Baba

— Poftiţi, luaţi loc... Imi pare bine că v-aţi ţinut de cuvînt. Vă aşteptam, mă întîmpină gazda, zîmbind.

Eram primită cu atîta ospitalitate! Doar cu o zi în urmă fusesem la Combinat, şi trecusem pe la oţelărie. Acolo îl cunoscusem pe comunistul Gheorghe Baba. Aş fi vrut să stau mai mult de vorbă. Despre succesele în muncă, despre familie. Mi-a răspuns scurt. M-am mulţumit atunci să privesc. Nu era greu să înţelegi ce se petrecea acolo. Brigada lui pregătea tocmai uriaşa oală de turnare în care trebuia să se evacueze şarja de oţel. Am stat mai mult să privesc. Era interesant să vezi cum se toarnă oţelul în lingotiere, în cochilii, să admiri energia şi îndemînarea muncitorilor. Cu casca de oţelar trasă pe frunte, cu mîinile înnegrite de zgură, Gheorghe Baba, ocupat tot timpul, nici nu mă observa. Mă hotărîsem să plec, cînd, întorcînd capul, îmi spuse ca şi cum ar fi continuat o discuţie începută: „Aţi nimerit tocmai acum cînd nu avem nici un pic de răgaz. Dacă n-aveţi nimic împotrivă, veniţi după-amiază la noi acasă. În oraşul muncitoresc..."

Şi iată-mă primită ca o veche cunoştinţă, cu prietenie şi bucurie. Subţirică, cu părul strîns la spate, soţia oţelarului este cum nu se poate mai atentă. Se străduieşte să mă servească cu de toate. „Ştiţi, se scuză ea, am fost ocupată cu curăţenia, încă n-am terminat..." Privesc nedumerită în jur. Se pare că totul este la locul lui. Mobila, aparatul de radio, covoarele, toate strălucesc de curăţenie.

Discuţia se înfiripă de îndată ce mi-am arătat admiraţia stîrnită de noul oraş muncitoresc din Hunedoara.

— Aşa-i că oraş ca al nostru, tînăr şi frumos, n-aţi văzut pe unde aţi umblat?

...Deodată, se aud bătăi puternice în uşă. „Puştii. Vin de la joacă. Nu ajung încă la sonerie, mă lămuri mama". In casă năvăliră doi băieţi şi o fetiţă. „Te ţii de cuvînt, ne plimbi cu motocicleta, nu?" se adresară ei tatălui.

Am coborît cu toţii în curte. Mi-am luat rămas bun, dar am rămas locului să-l privesc pe oţelarul ce-şi urca fericit unul dintre copii pe motocicletă. Apoi, pe strada largă, străjuită de blocuri minunate şi grădiniţe, motocicleta zbură veselă, ca vîntul...

E. TOFAN

Comoara şi-a găsit stăpînul

Cu toate că e vorba de o... comoară, ceea ce vă povestesc s-a întîmplat cu adevărat.

...Cei trei prieteni, mari amatori de pescuit, se aflau cu undiţele pe marginea pîrîului din parcul de sub arini...

Dar mai întîi să vi-i prezint. Neamţu Mihai, Gonteanu Alexandru şi Wegrich Johan. Sandu, Iţă şi Hannes. Trei prieteni, trei pionieri, elevi în clasa a cincea a Şcolii de 7 ani nr. 15 din Sibiu. Şi toţi trei mari amatori de pescuit. Cum s-au petrecut lucrurile? Se aflau în ziua aceea cu undiţele pe marginea pîrîului ce şerpuieşte prin parcul de sub arini. Sandu avea mare chef să prindă un rac. Şi cum apa nu era prea mare, iar vremea era caldă, ca în plină vară, şi-a scos pantofii şi a intrat în apă. Voia să prindă racii cu mîna, de sub pietre. Dar mare i-a fost mirarea cînd, scotocind printre pietre, în loc de raci a dat de-un bulgăre de smoală. S-a ridicat să-l arate celor doi prieteni. Dar... bulgărele a început să zornăie. Sandu s-a uitat la el ca la o fiinţă ciudată.

— Ce să fie asta? N-o fi cumva o... comoară? Băieţi, repede un cuţit ori un cui, orice, să desfacem bulgărele ăsta ciudat.

Iţă i-a întins briceagul lui pe care-l folosea uneori în loc de şurubelniţă. Undiţele au rămas uitate pe malul pîrîului. Băieţii s-au retras la rădăcina unui arin şi-au început să desfacă bulgărele de smoală. Şi, ce să vezi, înăuntru era o cutie de tablă, aproape ruginită. Dintr-o singură lovitură cutia a cedat. Şi atunci... în faţa ochilor celor trei prieteni, s-a arătat o grămăjoară de galbeni strălucitori de aur. O clipă băieţii au rămas încremeniţi.

— Oare or fi, într-adevăr, de aur? — îngînă Iţă. Trebuie să-l întrebăm pe tata.

Băieţii au alergat într-un suflet acasă. În drum l-au întîlnit pe nenea Ionel, unchiul lui Sandu, muncitor la Fabrica „7 Noiembrie" din Sibiu.

— E aur, băieţi — le-a spus el.

Prietenii s-au uitat unul la altul, întrebător.

— Şi acum, ce vreţi să faceţi? — le-a ghicit gîndul nenea Ionel.

— Păi... ce să facem? Dac-am şti al cui e...

— Asta-i aur furat, copii!

— De unde ştii matale?

— Se vede după locul şi felul cum a fost îngropat. Ăştia nu-s bani munciţi. Cine ştie ce fost afacerist şi-o fi vîrît acolo aurul stors pe timpuri din vlaga muncitorilor. Aurul acesta trebuie să ajungă înapoi, în mîinile poporului.
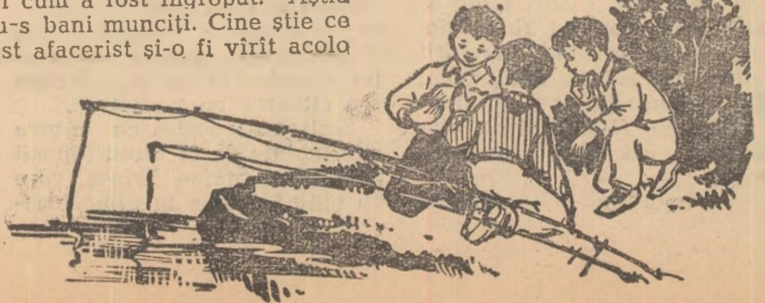
— Păi atunci să-l ducem la miliţie, au spus într-un glas cei trei pionieri.

Şi au plecat toţi trei, însoţiţi de Ion Pascu, unchiul lui Sandu, la centrul de miliţie al oraşului.

Iţă, Sandu şi Hannes au fost felicitaţi cu căldură de comandantul miliţiei şi de detaşamentul de pionieri din care fac parte.

Aşa s-a întors comoara de sub arini la adevăratul ei stăpîn: poporul.

STELA NEAGU

Cinstind măreața sărbătoare

OLTENIȚA

Oamenii muncii de pe întreg cuprinsul patriei au întîmpinat marea sărbătoare a aniversării partidului cu strălucite succese în producție — prinosul muncii lor entuziaste. Așa, de pildă, constructorii de vase de la Șantierele navale Oltenița au lansat la apă zilele acestea o motonavă de 2.000 tone. De remarcat, că harnicii constructori de vase de aci — proaspeți deținători ai steagului de întreprindere fruntașă pe ramură — au lansat această motonavă într-un timp record: *cu 25 de zile mai devreme!*

FILIPEȘTI DE PADURE

Două sute tone de cărbune peste plan! Acesta este angajamentul pe care și l-au luat în cinstea aniversării partidului minerii din brigada de tineret condusă de comunistul Gheorghe Vișan din sectorul Roșioara. S-au evidențiat cu acest prilej minerii Constantin Snuticiuc, Ion Moraru, Constantin Moraru și alții.

IAȘI

Măreața sărbătoare de la 8 Mai a fost întîmpinată cu succese deosebite și de către muncitorii fabricii „Țesătura" — Iași. Cartea de onoare a realizărilor lor cuprinde date grăitoare: realizarea peste plan a 17.647 kg fire de bumbac, precum și a unei cantități de țesături de calitate superioară din care se pot confecționa peste 50.000 de rochițe pentru copii!

BRAȘOV

Deunăzi, constructorii de locuințe de la Trustul nr. 5 construcții și montaj Brașov au dat în folosință oamenilor muncii din oraș încă 60 de apartamente în cvartalul de locuințe „Steagul Roșu". Cu acestea, numărul de apartamente date în folosință de la începutul anului și pînă acum, de către acești harnici constructori, se ridică la 252.

FILIAȘI

La Filiași, regiunea Oltenia, se fac ultimile lucrări de finisare la construcția unei noi școli cu 8 săli de clase, ateliere și laboratoare moderne, și se amenajează un teatru de vară cu o capacitate de 1.000 locuri. De asemenea, tot în cinstea aniversării partidului, s-au amenajat, cu sprijinul brigăzilor utemiste de muncă patriotică, magazine universale în două sate învecinate — Gîrbov și Capu Dealului.

ROMAN

Din inițiativa comuniștilor din organizația de partid de la Întreprinderile comunale din orașul Roman s-a construit prin muncă patriotică, la ștrandul orașului, un tren electric pentru copii. Trenul va circula cu o capacitate de 120 persoane pe o distanță de un kilometru și jumătate. Cu aceasta, copiii oamenilor muncii din orașul Roman au încă un mijloc de distracție și folosire utilă și plăcută a timpului liber.

HÎRȘOVA

Și colectiviștii din satul Cloșca, raionul Hîrșova au întîmpinat aniversarea partidului cu realizări deosebite. Ei au pornit la construirea prin muncă patriotică a unui mare bazin cu o capacitate de 200.000 tone de apă cu care vor iriga semănăturile cu porumb. S-au evidențiat pînă în prezent colectiviștii Constantin Tocăreanu, Dumitru Coman, Nicolae Aurel Paraschiv Negrea și alții.

DE LA COLECTIVIȘTII DIN PANTELIMON

Numai după ce ai să stai de vorbă cu tovarășul Mircea Dumitrescu, colectivistul venit cu produse la piață să le valorifice, ai să-ți dai seama că, de fapt, plăcuța pe care stă scris clar „G.A.C.—7 Noiembrie, comuna Pantelimon, raionul 23 August, București", îți spune foarte puține lucruri. Este drept, belșugul legumelor proaspete, înrourate, lăzile pline cu ouă mari, albe, și chiar ...minunatele lalele, colorate atît de frumos, îți vorbesc cu prisosință despre o gospodărie fruntașă. Și nu-i de mirare — Gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie" este milionară. Și cît de tînără este! Are numai trei ani! Dar cu oameni vrednici și gospodari, cum sînt comuniștii Ion Birțe sau Ilie Alecu, cu utemiști inimoși ca Aurel Tața și atîția alți colectiviști fruntași, munca laolaltă în marea familie a gospodăriei colective înseamnă belșug și bunăstare.

— Multe case noi s-au construit în comuna noastră în acești ani. Cîte aparate de radio, televizoare, mobile, și-au cumpărat colectiviștii! spune cu mîndrie Mircea Dumitrescu. Anul acesta încă vreo 20 au început să-și construiască case. E tot mai înfloritoare viața colectiviștilor.

...Colectiviștii trimit oamenilor muncii de la orașe produse bune și proaspete. Zarzavaturi de toate felurile, fructe, ouă, păsări. Acestea le aduc venituri bune cu care ei, colectiviștii, își cumpără din oraș materiale de construcție, și tot ce este necesar ca gospodăria să se consolideze și mai mult.

...Și iată că, în fiecare dimineață, spre București, încărcat cu produse din belșug, pornește devreme, devreme de tot, camionul gospodăriei.

— O să ne cumpărăm încă unul, lămurește colectivistul arătînd spre camion. Ne trebuie. A crescut mult producția...

Angola luptă

„Armata patrioților se bucură de sprijinul larg al populației. Alături de bărbați iau parte la luptă și femei și adolescenți..." scriu, în ultima vreme, ziarele despre lupta aprigă a poporului angolez împotriva colonialiștilor portughezi.

...Avionul s-a rotit odată pe deasupra satului. De spaimă, oamenii adunați în piață s-au risipit de îndată prin colibe — nici unul din ei nu mai văzuse vreodată o „pasăre de fier".

Apoi avionul a pornit să coboare. Jos — jos de tot, de părea că, acum-acum, aripile sale vor reteza creștetul arborilor. Cei mai curajoși puteau vedea chiar chipul aviatorului. Și, deodată, mîna acestuia a apăsat pe-un buton și din pîntecul avionului au curs, una după alta, două picături mari, negre — bombele. Bombe cu napalm.

S-a aprins satul. S-au aprins zecile de oameni pe a căror piele picurau picurii aducători de moarte ai napalmului împrăștiat de explozie. In cîteva clipe, întregul sat nu mai era decît o uriașă pălălaie, în mijlocul căreia au pierit aproape toți locuitorii. Puțini au scăpat cu viață — și aceștia cu arsuri grave.

Au scăpat cîțiva bărbați, cîteva femei... A scăpat și un copil. Au apucat drumul pribegiei, ca atîtea alte mii de negri, locuitori ai Angolei. In pădure, s-au întîlnit cu un mic detașament al răsculaților angolezi. Cînd ajungeau la cîte un sat, îl găseau pîrjolit — și aci napalmul zvîrlit de avioanele colonialiștilor portughezi își îndeplinise ucigașa menire.

După două zile de mers chinuitor, micul detașament de refugiați și de răsculați ajunse în Valea Uagandu.

— De aci, avem o oră de mers pînă la Fîntîna elefantului... Acolo vom găsi apă din belșug...

Cu puterea speranței, micul cortegiu porni din nou la drum.

Cînd ajunseră la Fîntîna elefantului, cei mai slabi se repeziră să bea. Se aruncară, după zile de aprigă sete, în ochiul de apă al lacului... și acolo rămaseră.

— Apa a fost otrăvită de portughezi, — strigă un răsculat.

La marginea ochiului de apă, cu capul vîrît în licoarea mult dorită, zăcea copilul, singurul copil supraviețuitor al satului incendiat. Apa otrăvită îi răpise și lui zilele...

Cei cîțiva refugiați și detașamentul porniră din nou la drum. Ii aștepta Armata patrioților, care luptă pentru eliberarea Angolei. Și aceasta — le da puteri.

ST. Z.

A 16 a aniversare a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist

In vizită la prietenii cehoslovaci

Primăvara a poposit destul de timpuriu în acest an și pe meleagurile Cehoslovaciei. Pomii înverziți, florile atît de prețuite în această țară dau un farmec deosebit capitalei, întinerind parcă bătrînul oraș. Pretutindeni, pe străzi, în parcuri, oameni veseli, copii zburdalnici, sănătoși.

Intr-unul din cele mai frumoase parcuri ale orașului, răsărit parcă din florile ce-l împrejmuiesc, se înalță Palatul pionierilor din Praga. E cald. Băieți și fete cu părul bălai, îmbrăcați în uniforme pionierești, se plimbă pe alei bucurîndu-se de soarele primăvăratic. Alții își desfășoară activitatea în cercurile palatului. Să-i urmărim. In cercul de chimie e liniște. Toți copiii urmăresc cu emoție o experiență pe care o pregătește Karel. Un nor albăstrui se ridică deodată deasupra eprubetei. Experiența a reușit! Profesorul le explică apoi copiilor fenomenul chimic petrecut. Ii lăsăm pe prietenii noștri chimiști și parcurgem celelalte săli ale palatului. Cercul de artă plastică, cel de muzică, de balet, cercul tinerilor naturaliști, tehnicieni etc. In camera activului pionieresc pe perete sînt pictate insignele pionierești din toate țările socialiste. Printre ele zărim cu emoție și insigna organizației de pionieri din țara noastră. In rafturile bibliotecii întîlnim alături de cărțile scriitorilor cehi pe cele ale scriitorilor sovietici, bulgari, polonezi... Printre ele distingi și operele maestrului Mihail Sadoveanu, povestirile lui Ion Creangă... Dintr-o sală apropiată străbat pînă la noi risete. Care o fi pricina? Deschidem ușa. In sală întuneric, dar curînd ne dumirim. Pe ecran își fac apariția două păpuși năzdrăvane. E un film realizat de copiii din cercul de cinematografie al palatului. Iar operatorii sînt tot pionieri. Vizităm pe rînd celelalte încăperi spațioase. Cînd părăsim palatul, afară e întuneric. Nu mai observăm coloritul minunat al florilor, dar parfumul lor parcă ne vestește: sîntem aici!

Lăsăm în urmă minunatul parc. A doua zi ne aștepta o nouă vizită:

LIDICE

Această așezare, anonimă pînă în timpul războiului, a devenit cunoscută în toată lumea prin tragedia sa care a cutremurat omenirea.

In timpul celui de-al doilea război mondial, cizma hitleristă a apăsat și pe grumazul poporului cehoslovac. Samavolniciile fasciștilor, fărădelegile și cruzimea lor umplea de mînie și indignare inimile oamenilor cinstiți. Locuitorii satului Lidice, așezat în apropiere de Praga, își duceau viața grea, așteptînd cu înfrigurare ziua eliberării.

Dar iată că într-o zi comandamentul fascist german a dat un ordin scurt: Lidice să fie ras de pe fața pămîntului, iar toți locuitorii săi uciși.

Intii au fost împușcați bărbații. Apoi băieții și o parte din femei. Cei care n-au fost împușcați în sat și-au pierdut viața în lagărele fasciste ale morții. Puține femei au supraviețuit.

In timp ce incendiau satul, soldații lui Hitler se distrau fotografiindu-se lîngă victimele ucise sau filmînd flăcările care mistuiau satul. Cînd nici o casă nu mai era în picioare, au intrat cu tancurile, sfărîmind și ultimele urme ce ar fi amintit că acolo a existat cîndva o așezare omenească.

Toate acestea ni le-a povestit o bătrînă cu părul albit de ani și de suferințe, în sala micului muzeu din Lidice. Aci sînt strînse cîteva din obiectele ce amintesc de fostul Lidice. Pe perete sînt expuse fotografiile victimelor. In fața lor bătrîna tovarășă se oprește o clipă. Glasul îi tremură ușor. Printre fotografii ne arată și pe cele ale soțului și fiilor săi uciși de fasciști. M-am apropiat de ea și i-am sărutat mîna aspră, mîna care cu mulți ani în urmă a mîngîiat cu duioșie copiii pe care fasciștii i-au răpit.

Ies din muzeu și mă îndrept spre aleile de trandafiri trimiși aici din toate colțurile lumii. Pentru o clipă am impresia că văd pe alei copiii din fotografiile expuse la muzeu. Cu zîmbetul pe buze aleargă prin dragul lor Lidice. Dar nu sînt ei. Și totuși aud voci de copii. Sînt alții. Sînt copiii noului Lidice care se îndreaptă spre casa de cultură. Merg veseli, cu pletele în vînt, cu privirea senină. Viața lor se dezvoltă armonios sub grija părintească a întregului popor. Nu! Ei nu vor mai cunoaște ororile fascismului. Astăzi fasciștii nu-și mai pot face mendrele. Deși își mai arată colții hidoși în Germania occidentală, Spania, sau în alte țări capitaliste, există azi în lume forțe puternice care îi pot stăvili. Brațul de fier al popoarelor din țările socialiste, frontul puternic al păcii din lumea întreagă, sînt forțe de neînvins, care veghează la fericirea și pacea lumii.

...Astăzi, lîngă vechiul sat distrus, s-a ridicat un altul. In casele noi, spațioase, oamenii trăiesc azi o viață liberă muncind cu elan pentru înflorirea continuă a patriei lor socialiste. Iar copiii, veseli, vioi, rumeni de sănătate, învață, cîntă, se joacă.

C. DANEȘ

Călăul... „sensibil"

„Sînt o fire sensibilă și nu am putut să văd suferind pe cineva..." Cuvintele acestea sînt ale unuia dintre cei mai odioși călăi pe care omenirea a avut nefericirea să-i cunoască. Este vorba de Adolf Eichmann, ucigașul a șase milioane de oameni, dintre care un milion au fost copii.

Despre „firea sensibilă" a lui Eichmann ne vorbește și fotografia de jos. Ea înfățișează o parte din cei 88 de copii ai satului cehoslovac Lidice, uciși în mod bestial din ordinul monstruosului criminal. După cum știți, populația acestui sat a fost în întregime exterminată de călăii SS-iști, iar satul — ras de pe fața pămîntului. 88 de copii de vîrstă școlară au fost expediați în lagărul de la Lodz. Din ordinul lui Eichmann, aceștia au fost apoi transferați în lagărul morții de la Chelm. Aici li s-a aplicat un „tratament special". Au fost introduși în camere de gazare. In timp ce copiii se sufocau în chinuri, naziștii se distrau fotografiindu-i. Pînă la urmă toți copiii au pierit, îngroșînd lista victimelor lui Eichmann.

Călăul a reușit să se sustragă judecății popoarelor timp de 15 ani. A fost prins abia anul trecut, iar în prezent, la Ierusalim, continuă de cîteva săptămîni procesul său. Opinia publică mondială așteaptă pedepsirea acestui criminal fascist și demascarea complicilor săi care trăiesc nestingheriți în Germania occidentală și ocupă chiar funcții de răspundere în aparatul de stat.

TOMA BODOR

Pe adresa CLASEI a 7-a

Mai mult decît pentru ceilalți elevi, sfîrșitul anului școlar este pentru pionierii și școlarii din clasele a VII-a un eveniment deosebit. Absolvind școala de 7 ani, ei vor păși în viață, vor merge să învețe meseria aleasă. Dorințele sînt felurite; unii vor să devină strungari, alții tractoriști, unii învățători, alții lăcătuși... Cu toții au însă același vis înălțător: să devină muncitori harnici, buni specialiști, într-un cuvînt constructori de nădejde ai fericirii patriei.

Vă prezentăm, mai jos, cîteva aspecte din felurite clase a VII-a de pe întinsul patriei. Aș dori să aflu, dragi cititori, pionieri în clasa a VII-a, ce ați hotărît? Ce meserie veți îmbrățișa? Scrieți-mi pe adresa redacției. Voi fi bucuros să publicăm în cadrul acestei rubrici scrisorile voastre.

VICTOR HULUBAȘ

De la rulmenți la flori...

Clasa a VII-a B de la Școala de 7 ani nr. 1 din Bîrlad. În aceste zile, cînd ne mai desparte doar puțină vreme pînă la examenul de absolvire, pionierii din detașament învață cu sîrguință pentru a obține rezultate cît mai bune la învățătură. Dar îi mai preocupă un lucru despre care discută aproape în fiecare zi. Este vorba de meseriile pe care doresc să le învețe după ce vor absolvi clasa a VII-a. Din 25 de pionieri cîți are detașamentul, majoritatea au aceeași dorința aprinsă: să meargă la una din școlile profesionale, la una dintre sutele de școli ale muncii din patria noastră pentru ca, peste cîțiva ani, să se mîndrească pe drept cuvînt că fac parte din uriașa familie a celor ce muncesc, din familia clasei muncitoare din care fac parte părinții și frații lor mai mari.

Iată-l, de pildă, pe pionierul Ichim Ion. Este fiul cel mai mare al familiei. Ora trecută a fost ascultat la geometrie. A primit nota 9 și e bucuros. Aceasta nu este singura notă mare pe care o are Ichim Ion. Abia așteaptă să termine clasa a VII-a ca apoi să se inscrie la Școala profesională de pe lingă Fabrica de rulmenți. Vrea să devină strungar la fel ca și tatăl său.

— Am fost de multe ori în atelier la tata. Și ore întregi am privit cum ies din strung piesele strălucitoare. Intr-una din zile, cînd mă aflam acolo tata m-a luat de mînă și mi-a spus: „Vino, băiete"... M-a purtat prin toate secțiile fabricii și mi-a explicat fiecare fază a procesului de fabricare a rulmenților. Cînd ne-am reîntors în secție, mi s-a adresat:

— Ei, unde ți-a plăcut cel mai mult?

Eu i-am răspuns că tot strungul e mai frumos... Așa că mă voi face strungar. De fapt hotărîrea aceasta o luasem demult, dar nu i-o spusesem tatei. Cînd am plecat spre casă, tata mi-a spus să învăț bine pentru ca la examenul de admitere în școala profesională să nu-l fac de rușine.

Impreună cu Ichim Ion vor merge la școala profesională de pe lîngă fabrica de rulmenți și Pușcașu Ion, Nichifor Fătu, Bucur Gheorghe, Mitrofan Vasile și alți pionieri din detașament.

★

...Valeriei Spulber îi plac mult florile. In fiecare primăvară își face o răsadniță cu fel de fel de flori pe care le aduce apoi la școală, pentru înfrumusețarea grădinii. Zilele de vacanță și le petrece tot printre flori, la o gospodărie de stat din apropierea Bîrladului. Vrea să devină horticultoare. Și pentru examenul de admitere se pregătește încă de multă vreme. La școli profesionale agricole vor mai merge Tataru Veronica și Hoțoi Zenovia.

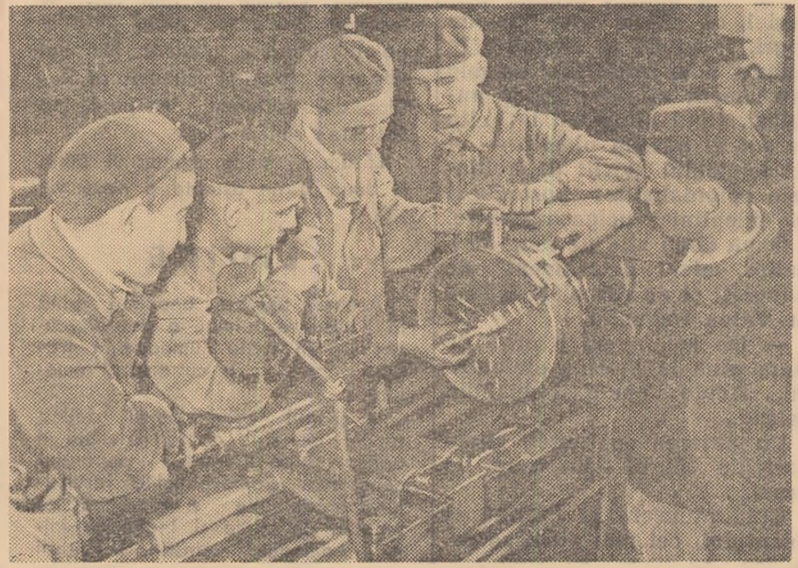
— Tu, Crăciune, unde vrei să lucrezi cînd vei fi mare? îl întrebă într-una din zile tovarășa instructoare pe Crăciun Ion.

— Eu? Mă voi întoarce în sat și voi lucra pe tractor. Încă de cînd eram în clasa a V-a, m-am hotărît. Mă voi face tractorist. Așa că voi urma școala profesională și apoi mă voi întoarce în sat.

★

Să fii strungar, tractorist sau frezor!... Să imbraci salopeta albastră de muncitor și să-ți cunoști foarte bine meseria, sînt fapte cu care se mîndrește fiecare om al muncii și cu care se vor mîndri și ei, pionierii clasei a VII-a B. de la Școala de 7 ani nr. 1 din Bîrlad.

E. ROȘCA

Pentru elevii Școlii profesionale de pe lîngă Fabrica de rulmenți din Bîrlad, e o adevărată bucurie să participe la orele practice. Iată-i cu cîtă atenție studiază strungul.

Din poșta săptămînii

Se știe că pionierii sînt prietenii pădurilor. Ei plantează în fiece an mii de puieți, îngrijesc pomi, distrug cuiburi de omizi, stîrpesc cărăbușii. Despre acest lucru ne scriu mulți pionieri, corespondenți ai gazetei noastre. Iată, de pildă, cîteva rînduri din scrisoarea pionierei AVRAM MIHAELA:

„Pădurea Dandara se găsește în apropierea comunei Drăgănești. Și, ca în fiecare primăvară, noi, pionierii Școlii medii din Drăgănești am mers și acum, în aceste zile, la pădure. Să nu credeți că e vorba de o excursie. Nu! De data aceasta a fost o adevărată „expediție" a pionierilor împotriva omizilor. Îndrumați de tovarășul pădurar, pionierii au participat cu multă plăcere, timp de cîteva ore, la această acțiune de folos patriotic".

PETRILA COSTICA, de la Școala de 7 ani din satul Suhuleț, comuna Tansa, raionul Negrești, ne scrie și el despre acțiunea întreprinsă de pionieri pentru stîrpirea cărăbușilor: *„Ne hotărîserăm mai de mult să mergem în pădure la distrugerea cărăbușilor, dar pădurarul ne-a tot amînat. „Nu e încă timpul", spunea pădurarul. Pînă într-o zi cînd ne-a spus: „Ei, copii, azi este cea mai potrivită zi pentru acțiunea noastră". Și am pornit cu toții. Unii scuturau crengile pomilor, alții adunau cărăbușii.*

Și să știți — încheie Petrilă scrisoarea — în urma noastră nu a mai rămas nici un cărăbuș!".

Frații

Sînt frați. Valerică e în clasa a V-a iar Niculăiță într-a III-a. Desigur, ar fi normal că Valerică să se poarte demn, frumos cu frățiorul său mai mic. Și totuși... De pildă, odată Valerică i-a ascuns fratelui său dintr-a III-a creioanele colorate, de le-a căutat bietul Niculăiță pînă seara tîrziu... Isprava s-a sfîrșit cu un 4 la desen, primit de Niculăiță pentru că la școală nu putuse dovedi de ce nu-și făcuse tema.

Altădată, au venit în vizită la Niculăiță cîțiva colegi de-ai lui. S-au pornit pe joacă și curtea răsuna de voie bună. Numai că tocmai atunci a avut și Valerică ideia să iasă în curte, iar curtea, ca prin farmec, a început să răsune de țipete, plînsete și văicăreli. Pasămite, Valerică încercase să le arate celor mici, pe pielea lor, cît de puternic este el...

Cînd un băiat, care mai este pe deasupra și pionier, se poartă urît cu fratele lui, cu școlarii mai mici, înseamnă că lucrurile nu stau de loc cum trebuie cu băiatul acela.

Nu mai încape îndoială că pionierii unității din satul Buhoci, raionul Bacău, l-ar fi adus în discuția adunării pionierești pe Valerică Munteanu pentru purtarea sa. Din păcate însă, n-au aflat nimic. Niculăiță a păstrat cea mai mare tăcere, chiar atunci cînd obrăzniciile lui Valerică s-au repetat foarte des.

„Căci — zicea — nu-i frumos să pîrăști pe nimeni..." Oare, să fi avut dreptate? Oare asta înseamnă o pîră? Noi socotim că nu.

Ei bine, să știți că toate aceste întrebări au fost discutate totuși de pionierii școlii din Buhoci și iată cum:

Lucrurile au ajuns pînă acolo, încît Nicolae Munteanu s-a prezentat la adunarea de unitate fără cravata de pionier.

— Unde-ți este cravata? Cum vii la adunare fără cravată?

— Cravata este la Valerică, a spus izbucnind în lacrimi. Și-a pierdut cravata lui, iar de atunci o poartă pe a mea. Mi-a luat-o cu sila...

Așa au ieșit la iveală pentru întreaga unitate faptele pe care vi le-am înșirat mai sus. Pionierii i-au cerut lui Valerică să înapoieze deîndată cravata fratelui mai mic, și l-au criticat strașnic pentru comportarea sa față de școlarii mai mici.

Trebuie să mai spunem că, dacă Valerică a greșit purtîndu-se urît cu Niculăiță, nici Niculăiță nu este mai puțin vinovat. Faptul că-și iubește fratele nu trebuia să-l oprească de a vorbi colegilor despre purtările lui. Voi ce părere aveți?

AURELIA ROȘU

O discuție interesantă

În după-amiaza aceea ne-am adunat cu toții în clasă și am discutat.

Colegul nostru Filaret, de pildă, ne-a povestit de ce și-a ales meseria de tîmplar, iar Danache Petru a vorbit despre frumoasa meserie de tractorist, pe care o va învăța în curînd.

Eu, împreună cu prietenul meu Pancu Gheorghe, am hotărît să ne înscriem la școala profesională, unde vom învăța lăcătușăria. Crețu Vasile, Cesani Gheorghe, Cesani Natalia și Corduneanu Dumitru vor să devină buni lucrători în agricultură. Alături de părinții lor vor munci în gospodăria agricolă colectivă și vor obține recolte bogate.

CANANAU VASILE
Școala de 7 ani com. Răchiți, reg. Suceava

Dorința mea,

Anul acesta vom absolvi clasa a VII-a, apoi fiecare dintre noi, va păși pe drumul ales. Vom învăța meserii folositoare pentru a deveni cetățeni demni ai patriei noastre, buni constructori ai socialismului. Și eu m-am hotărît. Mă voi înscrie la școala pedagogică pentru a deveni învățătoare. Doresc nespus de mult să particip din toată inima la educarea tinerei generații în spiritul dragostei față de patria noastră scumpă, față de părintele nostru iubit, partidul.

GOGA MARIA
cl. a VII-a, Cluj

Ne-am ales meseria dragă

Tg. Jiu, Rovinari, Ticleni, acestea sînt doar cîteva din localitățile pe care le-am vizitat în vacanța de primăvară, în cadrul unor excursii organizate de Casa pionierilor. Am mers cu acest prilej în fabrici și instituții, am privit diferite procese de fabricație și am stat de vorbă cu tovarășii muncitori. Cu cîtă pasiune vorbeau despre meseriile lor... Mulți dintre noi ne-am hotărît chiar atunci, în acele zile de vacanță, ce meserii ne vom alege. Unii vor să devină strungari, alții petroliști, constructori...

PROCA ZENOVIA
cl. a VII-a, Tr. Severin

Flori, multe flori, mărturii gingașe ale unei nețărmurite bucurii. Acești pionieri de la Școala de 7 ani nr. 24 au avut fericirea de a primi cravatele roșii în cadrul promoției „40 de ani de la inființarea Partidului Comunist din Romînia".

Succes la învățătură!

În scrisorile sosite la redacție zilele acestea, mulți corespondenți ne povestesc despre faptul că în fiecare școală, în fiecare clasă, a început perioada tezelor. Din cele scrise de ei parcă îi vezi pe școlari învățînd intens, repetînd pentru tezele de matematică, romînă, istorie...

Cei mai mulți învață în grupuri de întrajutorare unde, împreună cu fruntașii la învățătură, citesc rezumate, repetă lecțiile învățate și la un loc reușesc să lămurească ultimele probleme rămase neînțelese. În felul acesta toți așteaptă tezele cu nerăbdare și mai ales cu siguranța că vor primi cît mai multe note bune. De altfel, fiecare pionier dorește ca detașamentul din care face parte să dea teze cît mai bune, să încheie trimestrul cu multe medii de 7, 8, 9 și 10.

Elevii claselor a VII-a se pregătesc și ei pentru teze dar în rîndurile lor domnește, pe lîngă pregătirea tezelor, și freamătul pregătirii examenelor. Peste puțin, la sfîrșitul anului școlar, cînd se vor prezenta la examenul de absolvire, vor să fie bine pregătiți, să dovedească că stăpînesc temeinic cunoștințele adunate în decursul celor 7 ani de școală. Fiecare elev dintr-a VII-a este conv...s că un examen trecut cu succes îi va deschide drumuri luminoase în viață spre cele mai diferite școli, spre cele mai interesante meserii.

Pentru a-și vedea împlinite visurile de a deveni mecanic sau profesor, agronom sau tractorist, elevii din clasele a VII-a au învățat temeinic tot anul, iar acum repetă, se pregătesc pentru examene. La ei vezi dorința de a fi bine pregătiți, de a merge cu toții mai departe în școli medii și profesionale, să învețe lucruri noi, folositoare, să devină, peste cîțiva ani, cetățeni folositori patriei.

Și eu sînt printre cei care învață intens, care se pregătesc să încheie cu bine anul școlar. Vă doresc la toți, dragi prieteni cititori, mult succes la învățătură.

ILEANA

Invață tu bine, dar ajută-l și pe tovarășul tău

În clasă e liniște. Aplecați asupra caietelor de notițe, pionierii clasei a VI-a din comuna Rusca-Teregova, regiunea Banat, scriu, socotesc. Sînt atenți la ceea ce se lucrează la tablă, la rezultatele lor de pe caiete.

— Să mai vină la tablă...

Și privirea tovarășului profesor se rotește prin toată clasa. Să vină Stepanescu Mihai!

In rîndul „celor patru prieteni", căci așa sînt ei socotiți de întreg detașamentul, nu e nici o emoție. Stepanescu Mihai, sau sora sa — Anastasia, Matica Ana sau Ion Zaharia,

oricare ar fi scos la tablă ar știi să rezolve ecuația la fel de bine. De ce sînt atît de siguri?

...Era la începutul anului școlar. În clasă, primele rezultate la învățătură arătau că nu toți elevii sînt bine pregătiți. Dintre aceștia făcea parte și Stepanescu Mihai.

La început îi era greu, dar, fire mîndră, nu o mărturisea.

Doar Anastasia, sora lui, vedea cît timp îi trebuie pentru o problemă. Să se amestece, n-a vrut, dar i-a venit o altă idee.

— Ana, îi spuse ea colegei sale, vii după-amiază la mine? Dacă vrei ne facem și lecțiile.

— Cum de nu, dar îl aduc și pe Zaharia, știi, noi învățăm împreună.

— Bine.

Și din ziua aceea, Anastasia, Ana și Zaharia se întîlneau în fiecare după-amiază. Învățau, își făceau temele, rezolvau problemele neînțelese. Mihai n-a putut să stea nici el prea mult timp de-o parte.

— Cît v-a ieșit rezultatul la problema asta?

Și de parcă s-ar fi înțeles dinainte, cei trei se „plînseră" că problema e grea, că nu pot să-i dea de cap. Mihai, care o rezolvase, se arătă bucuros să le explice. Ei erau numai ochi și urechi. Următoarea problemă era, într-adevăr, foarte grea. Și nici unuia nu i se mai păru curios că rolurile să se inverseze: cel care primea „explicațiile" era acum Mihai.

Începutul, o dată făcut, deveni obicei. Cei trei prieteni îl primiră cu bucurie și pe al patrulea. Învățau, iar din cînd în cînd se întorceau la lecțiile mai vechi, aminteau de reguli și exemple din materia anilor trecuți. Și o făceau cu atîta convingere încît chiar ei uitaseră că o fac pentru Mihai.

Au trecut zile, săptămîni, luni. Învățau împreună nu numai la matematică, unde descoperiseră că lui Mihai i-a trebuit doar un timp să se pună la curent cu tot ce pierduse, ci și la celelalte obiecte, la limba romînă, la limba rusă. Roadele au început să se arate. Ajutorul reciproc pe care și-l dau unul altuia a făcut ca notele bune să fie ceva obișnuit pentru toți patru. Nici unul nu are vreo medie sub 7. Cu toții și-au îndeplinit prima condiție pentru obținerea distincției pionierești.

CRISTINA ANDREI

Avem terenul nostru propriu

„De ce să ne ducem la terenul de fotbal care e la o distanță de aproape 2 km? Lîngă șoseaua Suceava—Rădăuți se află un teren minunat care poate fi amenajat foarte ușor". Cam acestea au fost gîndurile și planurile noastre în acest început de primăvară. Astfel s-a ajuns la hotărîrea unității de a ne construi un teren de sport propriu. Am întocmit planul viitorului teren. Apoi, într-o zi, ne-am adunat la școală cu uneltele necesare și am mers la lucru. Am curățat terenul de mărăcini, l-am nivelat de mușuroaie, am săpat gropile pentru barele porții la fotbal și pentru stîlpii de la terenul de volei. Acum terenul este gata și competițiile pot începe. Iar pînă atunci noi ne antrenăm serios pe terenul nostru propriu.

MARUȘEAN DUMITRU
Școala de 7 ani, com. Darmanești, raionul Rădăuți

Întreceri sportive

Meciurile de fotbal care s-au desfășurat în școala noastră, între detașamente, au ajutat foarte mult în selecționarea celor mai buni jucători, disciplinați și cu un spirit de joc colectiv. Bineînțeles că printre membrii echipei nu avem nici un elev slab la învățătură.

Zilele trecute echipa școlii noastre a avut primul meci. Ea s-a întîlnit cu echipa Școlii de 7 ani nr. 9. Nu trebuie să vă mai spun că la această întrecere au participat toți pionierii ambelor unități, fiecare susținînd și încurajînd echipa sa. Jocul a fost foarte frumos, desfășurat cu faze interesante și mai ales cu... emoții. Victoria a fost obținută destul de greu. Pentru a-i învinge (scorul a fost 2-0) băieții noștri au trebuit să lupte din greu. Cei mai buni au fost jucătorii: Hotăranu, Racu, Dugoisescu, Voica Gușiță.

ILINCA MARIA
Școala medie „Frații Buzești" Craiova

ȘTIRI

VOLEI

Intîlnind în cadrul turneului internațional de volei de la Istambul echipa Iranului, reprezentativa masculină de volei a țării noastre a obținut o frumoasă victorie, cu scorul de 3—0 (5,2,5).

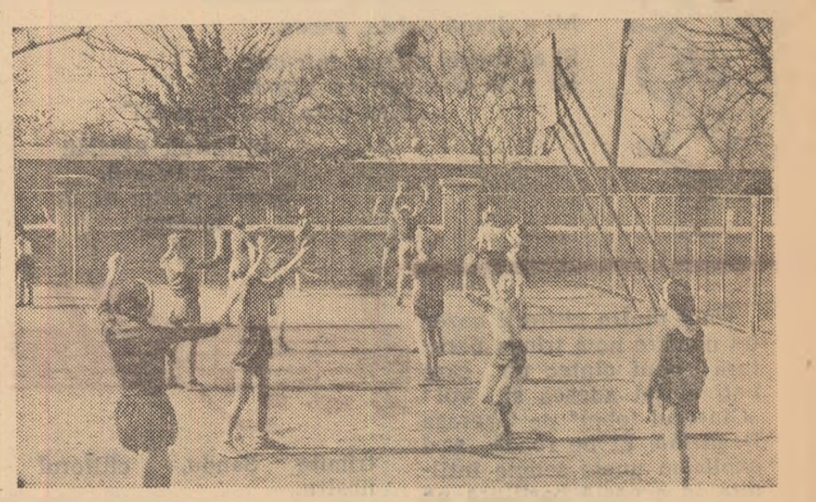
FOTBAL

Etapa de duminică a campionatului categoriei A la fotbal a adus iubitorilor acestui sport cîteva rezultate neașteptate. Petrolul-Ploiești a pierdut cu 1—2 la Rapid București, Știința Timișoara a realizat 2—2 cu C.C.A., U.T.A. a cedat în fața echipei minerilor cu 1—2, Farul-Constanța a învins în deplasare cu 1—0 pe Corvinul Hunedoara. Alte rezultate: Progresul București—Dinamo Bacău 3—1; Dinamo București C.S.M.S. Iași 3—2.

In urma rezultatelor înregistrate, Dinamo București a rămas în fruntea clasamentului, Rapid a trecut de pe locul 7 pe locul 3, Petrolul a coborît de pe locul 4 pe locul 5. Știința Timișoara s-a depărtat de coada clasamentului (acum e pe locul 11), în schimb C.S.M.S. a intrat în plină zonă periculoasă (e pe locul 13).

ȘAH

Disputarea celei de-a 19-a partide din cadrul meciului pentru titlul mondial la șah i-a dat prilejul lui Tal să cîștige un punct. Scorul a devenit $11^1/_2$—$7^1/_2$ în favoarea lui Botvinic. Ex-campionul mondial mai are nevoie de un singur punct pentru a recuceri titlul, lucru pe care îl poate realiza fie prin cîștigarea unei partide, fie prin două rezultate de egalitate.

Voleibaliștii Școlii medii nr. 3 „Ion Neculce" din Capitală la antrenament.

LUCRARI SOSITE LA CONCURSUL „PE TINE TE CINTAM, PARTID IUBIT"

Cînd 40 de ani ai împlinit!

Aduceţi muşcate roşii, în buchete
Şi maci roşii, surîzînd în soare
Sa-mpletim cununi, cu toţi, băieţi şi fete.
Aduceţi, copii, flori roşii, fiecare.

Adunăm garoafe-n toiul primăverii
Şi lalele roşii multe adunăm
Şi îţi împletim cununi, noi, pionierii,
Roşii, cum este cravata ce-o purtăm.

Adunaţi, copii, flori roşii, strînse
În buchete mii, în toată ţara;
Să sărbătorim partidul ce aduse
Pe meleagurile noastre primăvara.

. . . .

Cununi din flori roşii, noi îţi împletim...
Insă, mai presus de tot, partid iubit,
Trandafirii tinereţii noastre-ţi dăruim
De 8 Mai, cînd 40 de ani ai împlinit.

SIMION RODICA MIHAELA
cl. a VI-a,
Şcoala de 7 ani nr. 128,
Bucureşti

Infloreşte scumpa ţară

Ţara-ntreagă-i şantier
Plin de schele, plin de soare;
Muncitorii toţi, cu spor,
Fac din ţara noastră-o floare.

Ici un bloc, colo-o uzină
Din pămînt parcă răsar.
Înc-o şcoală şi-o grădină
Ţara a primit în dar.

La Stejaru, la Bicaz
S-a făcut hidrocentrală;
În locul lămpilor cu gaz,
Becurile luminează.

Şcoli, teatre şi uzine,
Parcuri strălucind în soare,
Toate le-am făcut prin tine,
Partid al clasei muncitoare.

PETRAŞ IRINA
cl. a VII-a A,
Şcoala medie nr. 1 Agnita,
reg. Braşov

DE ZIUA TA, PARTID IUBIT

De ziua ta, partid iubit,
Eu multe aş dori să-ţi spun:
Sînt încă mic, şi n-am talent
Şi nu ştiu cum...

Eu nu ştiu cum, în versuri, azi
Să-ţi mulţumesc pentru-a ta trudă.
Pe părinţi de fascişti i-ai scăpat,
Iar nouă ne-ai creat o viaţă bună.

De ziua ta, partid al meu,
Eu îţi promit că voi munci,
Voi învăţa. De glasul tău
Mereu voi asculta!

Mi-e dragă patria, pacea,

Şi aş munci mereu, într-una...
La a ta chemare eu răspund:
„Sînt gata întotdeauna!"

RICZKER RENNE
cl. a IV-a B,
Şcoala medie nr. 2,
Rădăuţi

PARTIDULUI

Slăvită-ţi fie lupta necurmată
Spre viaţa nouă şi adevărată
Şi plini de glorie în veci să-ţi fie
Viteji fii, căzuţi în bătălie.

Cu fiecare an creşti noi vlăstare
Uzine mari şi case pînă-n soare.
Tu ne conduci spre ţelul mult dorit
Părinte drag, iubit Partid!

MANEA ELENA
cl. a VII-a, Şc. de 7 ani, Periş

In excursie la prieteni

Cei 32 de pionieri fruntaşi de la Şcoala de 7 ani nr. 101 de muzică din Bucureşti nu vor uita niciodată zilele petrecute, cu prilejul unei excursii, în mijlocul pionierilor sovietici din oraşele Odesa, Ialta şi Soci. La Odesa, după vizitarea oraşului, pionierii noştri au fost oaspeţii pionierilor Şcolii de muzică „Prof. Solearski" din localitate unde li s-a făcut o primire deosebită. Pionierii romîni au făcut cunoştinţă cu colegii lor sovietici, au vizitat şcoala şi camera pionierilor. Ca răspuns la calda primire, ei au prezentat în studioul şcolii un program de muzică. La Ialta şi Soci, pionierii romîni s-au bucurat de aceeaşi primire călduroasă. Pionierii romîni şi pionierii sovietici au făcut schimb de cravate şi insigne, de adrese, s-au împrietenit. Iată, pionierul Şerban Cristian, de pildă, a fost nedespărţit în excursie de pionierul Reişinko Oleg de la Şcoala medie nr. 6 din Ialta. Prietenii ca ale lor s-au legat multe, dar... clipa despărţirii a venit pe nesimţite. In semn de rămas bun, cravatele roşii au fluturat pe chei mult timp după ce vaporul nostru pornise în larg.

ION BARBU

Micii iubitori de artă

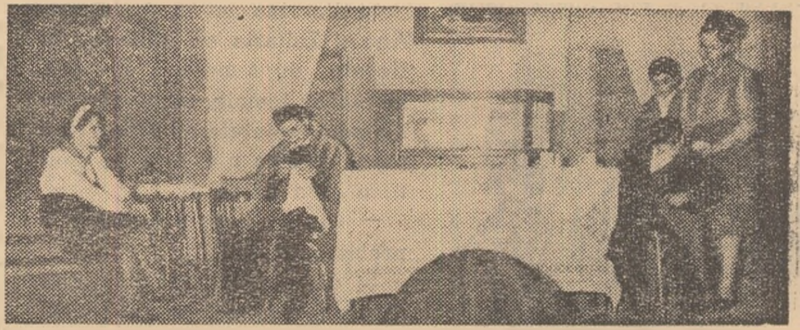
Cunoaşteţi voi, dragi cititori, povestea micuţei Gerda şi a frăţiorului ei, Kay? Nenumărate au fost peripeţiile prin care a trecut Gerda pînă şi-a regăsit fratele răpit de Crăiasa Zăpezilor. Scrise de H. C. Andersen, aceste întîmplări s-au petrecut, bineînţeles, în lumea basmului. Cu toate acestea, trebuie să vă spun că, zilele trecute, vizitînd oraşul Dumbrăveni din regiunea Braşov, i-am întîlnit şi pe Gerda, şi pe Kay, ba chiar şi pe însăşi Crăiasa Zăpezilor în persoană. Dacă nu mă credeţi puteţi să-i vedeţi şi voi într-o zi în care pionierii cercului dramatic al Şcolii medii din oraş au repetiţie. „Crăiasa Zăpezilor" este numai una dintre piesele puse în scenă şi jucate de ei. Mai de mult au prezentat sceneta „Eu şi noi" de Dimos Rendis, iar de curînd au primit aprecierile publicului pentru interpretarea „Cravatei roşii" de S. Mihalcov. În vacanţa mare vor pleca în turnee prin împrejurimi.

Un cerc dramatic cu o activitate atît de bogată merită să fie cunoscut. I-am rugat pe inimoşii artişti să ne împărtăşească şi nouă din experienţa lor. La temelia succeselor se află însuşirile fiecăruia unite cu dorinţa de a juca, dar întotdeauna hotărîtoare rămîne perseverenţa cu care se pregătesc pionierii.

Stanciu Lucia din clasa a VI-a C cunoaşte pe dinafară pînă şi rolurile colegilor ei. Şancu Florin, din clasa a VII-a A interpretează în piesa „Cravata roşie" rolul preşedintelui de detaşament, Ceaşkin. Există o anumită scenă din piesă în care Ceaşkin trebuie să exprime o întreagă stare de lucruri numai printr-un gest al mîinilor, fără să rostească un singur cuvînt! Şancu Florin interpretează această parte grea a rolului cu mult firesc, dar pînă la reuşită, de cîte ori n-a trebuit să repete mereu şi mereu aceeaşi scenă!

Ssst! În sala largă s-a făcut linişte deplină. Cortina se ridică încet şi... o nouă seară de teatru începe. Mulţimea spectatorilor urmăreşte cu emoţie piesa jucată de micii artişti. Printre aceştia se află adevărate talente. În viitor, îi vom întîlni participînd cu aceeaşi însufleţire la programele artistice din întreprinderile unde vor munci sau studiind la Institutul de artă dramatică. Neuitate vor rămîne însă pentru fiecare zilele începutului petrecute cu atîta drag şi bucurie în cercul artistic pionieresc.

AL. MIHU

Scenă din piesa „Cravata roşie"

M. Sadoveanu a primit Premiul Internaţional Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare"
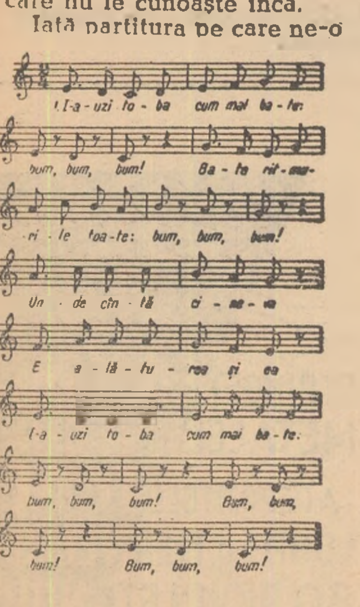

Intregul nostru popor a aflat cu un sentiment de neţărmurită bucurie şi mîndrie vestea decernării Premiului internaţional Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare" scriitorului Mihail Sadoveanu.

„Am primit – scrie Mihail Sadoveanu – cu adîncă emoţie vestea decernării celei mai înalte distincţii pentru activitatea de luptător pentru pace, distincţie ce poartă numele marelui Lenin, omul care a făcut cel mai mult pentru binele omenirii. Ea vine din ţara care a deschis popoarelor drumul spre zările lumii noi, lumea comunismului".

Abecedar muzical

Unul dintre cititorii gazetei noastre ne-a trimis partitura unui cîntec pe care l-aţi cîntat adesea şi voi: „Cîntecul tobei" de Gherase Dendrino. El ne roagă să-i explicăm unele semne întîlnite în această partitură pe care nu le cunoaşte încă.
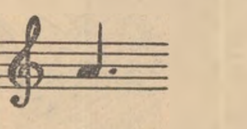
Iată partitura pe care ne-o

trimite Sandu, cititorul nostru.

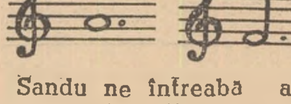
Sandu ne scrie: „Cunosc valorile de note din acest cîntec, totuşi sînt cîteva optimi care au în dreapta lor un punct. Care este rolul lui?"

Punctul, dragă prietene, aşezat lîngă o notă, măreşte valoarea acesteia cu încă o jumătate din valoarea ei. Deci, lui *mi* optime, de la începutul portativului, care este însoţit de punct, i se adaugă şi o valoare de şaisprezecime. O pătrime cu punct, de pildă acest *la*,

va avea valoarea a trei optimi laolaltă.

Aţi înţeles nu? Am să vă rog să-mi scrieţi ce valoare vor avea aceste note?

Sandu ne întreabă apoi ce reprezintă liniuţele verticale puse după un grup de note?

Acestea sînt bare de măsură. In muzică, la fel ca şi în vorbirea obişnuită, există o succesiune de accente: tari şi slabe. Aceste accente cad cu regularitate după un anumit interval de timp. Uneori accentele tari cad din doi în doi timpi. Şi acest lucru se poate observa uşor mai ales cînd bateţi pasul într-un marş. Un-doi! Un-doi! Uneori, accentele tari cad din trei în trei timpi. 1—2—3; 1—2—3; a fost tactul atunci cînd v-aţi învîrtit în iureşul valsului la carnaval. Alteori, accentele tari cad din patru în patru timpi. Deci 1—2—3—4; 1—2—3—4; timpul 1 în acest caz e un timp tare. Timpul 2 e un timp slab. Timpul 3 mai puţin tare, iar timpul 4 slab. Această succesiune de timpi tari şi slabi se numeşte în muzică — măsură.

Măsurile se despart prin bare de măsură, aceste liniuţe verticale despre care ne-a întrebat Sandu.

În cîntecul pe care ni l-a trimis el, accentele tari cad din doi în doi timpi. Deci fiecare măsură va avea doi timpi. Acest lucru ni-l spune şi fracţia $\frac{2}{4}$ (două pătrimi) de la începutul cîntecului. Numărătorul fracţiei ne arată că măsura are doi timpi. Ce ne arată numitorul? Valoarea fiecărui timp. În cîntecul nostru valoarea fiecărui timp va fi pătrimea. Este bine să batem măsura sau tactul atunci cînd cîntăm. În măsura $\frac{2}{4}$ (două pătrimi) la care numărăm: 1—2, primul timp îl batem ducînd mîna în jos, iar al doilea timp ridicînd-o în sus

Versurile cîntecului nostru cer însă diviziunea fiecărui timp. Valorile de notă sînt optimi. Atunci vom cînta pe fiecare timp cîte două optimi sau acolo unde întîlnim optimea cu punct

vom cînta pe acel timp optimea cu punct şi şaisprezecimea.

Încercaţi să solfegiaţi cîntecul trimis de Sandu şi scrieţi-ne dacă aţi reuşit.

Prof. BAGHETĂ

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"